

C_2018142HR.01002301.xml
23.4.2018

HR

Službeni list Europske unije

C 142/23

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2018. uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Sole-Mizo Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-13/18)

(2018/C 142/31)

Jezik postupka: ma?arski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sole-Mizo Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1.

Je li usklađena s odredbama prava Zajednice, s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (1) (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) (uzimajući obzir osobito članak 183.), te na temelju djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti praksa države članice u skladu s kojom se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, polazi od premise da nacionalno porezno tijelo nije počinilo povredu (propuštanje) — odnosno nije zakasnilo kad je riječ o dijelu PDV-a koji se ne može vratiti, a odnosi se na neplaćena stjecanja poreznih obveznika — jer je, u trenutku kad je nacionalno porezno tijelo donijelo tu odluku, na snazi bilo nacionalno zakonodavstvo koje je povrijedilo pravo Zajednice, a Sud je tek kasnije presudio da u njoj sadržan zahtjev nije usklađen s pravom Zajednice?

2.

Je li usklađena pravom Zajednice, osobito s odredbama Direktive o PDV-u (uzimajući obzir osobito članak 183.), i na temelju djelotvornosti, izravnog utjeka i ekvivalentnosti praksa države članice u skladu s kojom se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, razlikuje situaciju u kojoj porezno tijelo nije vratilo porez u skladu s nacionalnim odredbama koje su tada bile na snazi — i koje su, k tome, povrijevale pravo Zajednice — i situaciju u kojoj je ono to nije učinilo povrijeđujući te odredbe i u skladu s kojom se, kad je riječ o iznosu kamata koje se

obračunavaju na PDV koji se povrat nije mogao zahtijevati u razumnom roku zbog zahtjeva nacionalnog prava koji je Sud proglasio protivnim pravu Unije, utvrđuju dva odvojena razdoblja, na način da

u prvom razdoblju porezni obveznici imaju samo pravo na isplatu zatezne kamate po osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke, uzimajući u obzir da, s obzirom na to da je mađarsko zakonodavstvo protivno pravu Zajednice tada još bilo na snazi, mađarska porezna tijela nisu djelovala nezakonito kad nisu odobrila plaćanje PDV-a iskazanog na računima u razumnom roku, dok se

u drugom razdoblju treba isplatiti kamate po dvostrukoj osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke — koja se usto primjenjuje u slučaju zakašnjenja u pravnom poretku države članice o kojoj je riječ — samo na zakašnjelo plaćanje zateznih kamata koje se odnose na prvo razdoblje?

3.

Treba li članak 183. Direktive od PDV-u tumačiti na način da se na temelju ekvivalentnosti protivi praksa države članice na temelju koje na PDV koji nije vraćen porezno tijelo plaća samo kamatu po osnovnoj (jednostavnoj) kamatnoj stopi središnje banke ako je povrijeđeno pravo Unije, a, ako je povrijeđeno nacionalno pravo, plaća kamatu koja je dvostruku viša od kamatne stope središnje banke?

(1) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)